

Nr 52.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande från anslaget till allmänna indragningsstaten av visst änkan Anna Karolina Wickström tillerkänt skadestånd; given Stockholms slott den 1 februari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Harald Malmberg.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Departementschefen, statsrådet Malmberg anför:

Under arbete å flottans varv i Karlskrona med ilandtagning från pansarskeppet Sverige av en 75 mm. luftkanon skadades den 29 juni 1925 timlönaren å artilleridepartementet därstädes Esaias Emanuel Wickström så svårt av ett nedfallande hissblock, att han omedelbart avled.

I anledning av olycksfallet tillerkände riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete Wickströms änka, Anna Karolina Wickström, en ersättning av 600 kronor för år.

Sedermera anhängiggjorde änkan Wickström hos Stockholms rådhusrätt skadeståndstalan mot kronan på grund av olycksfallet. Enär den inträffade olyckan måste anses hava vållats genom försummelse av den vid flottan

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 1 saml. 41 häft. (Nr 52.)

anställda personal, som haft ledningen av arbetet vid olyckstillfället, och då för kronan vid sådant förhållande uppkommit skyldighet att till änkan Wickström gälda underhållsbidrag jämlikt 6 kapitlet 4 § strafflagen, förpliktade rådhusrätten genom dom den 11 maj 1927 kronan att till änkan Wickström utöver det henne av riks försäkringsanstalten tillerkända beloppet utgiva 600 kronor om året, räknat från den 29 juni 1925 så länge hon levde ogift. Rådhusrättens dom, däri kronan hos Svea hovrätt sökte ändring, blev av hovrätten genom dom den 4 november 1927 fastställd.

Uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 25 november 1927 har *marinförvaltningen* anmält, att ämbetsverket, som beslutat, att hovrättens dom icke skulle överklagas, till änkan Wickström förskottsvis utanordnat henne tillkommande skadestånd för tiden till och med den 31 december 1927 med 1,503 kronor kronor 32 öre. Härjämte hemställde marinförvaltningen, som icke disponerade några medel för täckande av ifrågavarande av ämbetsverket förskotterade utgifter och ej heller för bestridande av det för framtiden periodvis utgående skadeståndsbeloppet, om anvisande av särskilda medel för ändamålet.

Statskontoret, som den 20 mars 1928 avgivit utlåtande i ärendet, har anfört, att hos riksdagen syntes bör utverkas medgivande, att det änkan Wickström tillerkända skadeståndet, 600 kronor årligen så länge hon levde ogift, finge bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten i likhet med vad som genom 1926 års riksdags skrivelse nr 148, punkt 17, medgivits beträffande skadestånd, tillerkänt änkan Klara Sofia Nilsson. Liksom i sistnämnda fall ägt rum, syntes föreskrift böra meddelas, att å det beviljade skadeståndet icke finge åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkomme pensionstagare.

Under återopande av vad statskontoret i ärendet anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att det änkan Anna Karolina Wickström jämlikt Svea hovrätts dom den 4 november 1927 tillerkända skadestånd av 600 kronor för år, att utgå från den 29 juni 1925 under hennes återstående livstid, så länge hon lever ogift, må bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten, med iakttagande av att å nämnda skadeståndsbelopp icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen

Ur protokollet:
Georg Z. Topelius.